

Reflex.- 20.02.2024

Tomáš Vlach

Úkol zní jasně - začít vítězit! Zelenského čistka v armádě má za cíl pohnout patem na frontách

Завдання звучить зрозуміло - починай перемогати! Чистка Зеленського в армії має на меті посунути п'яту на фронтах

T. Vlach, автор статті, пише про те, що Президент України Володимир Зеленський змінив практично весь командний склад армії – найважливішу складову на війні. Популярний полководець Валерій Залужний пішов, а його місце зайняв нинішній керівник Сухопутних військ Олександр Сирський. Виникає два фундаментальних питання – чи допоможе це зрушити нещодавно замерзлий фронт? І чи матиме В. Залужний амбіції стати наступним суперником В. Зеленського?

<https://www.reflex.cz/clanek/komentare/123174/ukol-zni-jasne-zacit-vitezit-zelenskeho-cistka-v-armade-ma-za-cil-pohnout-patem-na-frontach.html>

Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj obměnil prakticky celé velení armády, složky, která je ve válce tou nejdůležitější. Skončil populární velitel Valerij Zalužnyj a jeho místo zaujal dosavadní šéf pozemních sil Oleksandr Syrskyj. Vznikají dvě zásadní otázky – pomůže to k rozhybání v poslední době zamrzlé fronty? A bude mít Zalužnyj ambice stát se příštím vyzývatelem Zelenského?

Ruská agentura TASS v první reakci na jmenování Oleksandra Syrského vrchním velitelem ukrajinských ozbrojených sil vyhledala ve Vladimíru nedaleko Moskvy jeho bratra Olega. Nový šéf armády válčící proti Rusku se tu totiž v létě 1965 narodil, prožil tu dětství a bratr i rodiče tu žijí dodnes. „Nebavím se s ním a ani o něm nic nevím. Je to už dávno, co odjel tam, na Ukrajinu,“ řekl Oleg Syrskyj agentuře TASS. Tato situace je do jisté míry zvláštní a nastoluje otázku možné vydíratelnosti vrchního velitele. Jenže v poměrech bývalého Sovětského svazu to ale zase tak neobvyklé není. Značné procento – zvláště profesionálních – vojáků přišlo na Ukrajinu ze všech konců někdejšího impéria. A protože se vojenské povolání často dědilo, slouží v ukrajinské armádě (stejně jako třeba v běloruské, uzbecké, a dokonce i litevské či lotyšské) běžně etničtí Rusové. Zpravidla však pochopili, na čí jsou straně, a nejsou o nic méně loajálními bojovníky než ostatní. Občas jen mají problémy s ukrajinštinou, což je podle některých informací i případ generála Syrského. I přes tento handicap ale úspěšně velel klíčovými úspěšnými operacím války s Ruskem, od ústupu od Debalceva v roce 2015 až po hájení Bachmutu, které bylo sice neúspěšné, na druhou stranu vyčerpalo útočící Wagnerovu soukromou armádu natolik, že se vzbouřila proti Kremlu.